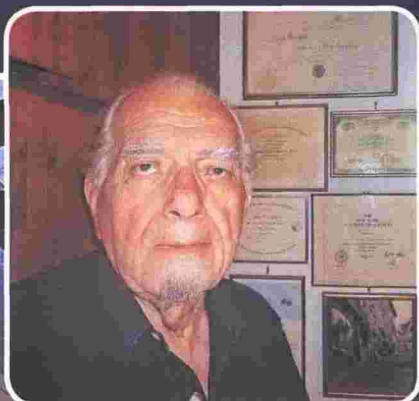

Γιώργος Φόρογλου

Ένα «φως στο τούνελ» των καρκινοπαθών

ΚΕΝΤΡΟ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ ΚΑΡΚΙΝΟΠΑΘΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΓΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Α.Ν.Θ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΤΙΚΑΡΚΙΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ-ΘΡΑΚΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΤΙΚΑΡΚΙΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ "ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ-ΘΡΑΚΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΑΝΤΙΚΑΡΚΙΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ"

Του
**Νίκου
Βολωνάκη**

«Από μια τηλεοπτική
εκπομπή
δημιουργήθηκε
ένας ξενώνας...»

Κάπως έτσι φανταζόμουν ότι θα ήταν ο Ουίστον Τσόρτσιλ. Σωματώδης, γηραλέος, με βλέμμα γερακιού που βλέπει τα πάντα από ψηλά, με γραφείο και αντικείμενα μιας άλλης εποχής και με τοίχους φορτωμένους από διπλώματα και επαίνους. Είναι ο καθηγητής της νευροχειρουργικής Γιώργος Φόρογλου, εμβληματική φυσιογνωμία στη Θεσσαλονίκη, όχι μόνο για τις κατακτήσεις του στο χώρο της ιατρικής αλλά και για τις επιτυχίες του ως πρόεδρος της Αντικαρκινικής Εταιρείας Βορείου Ελλάδας, επί 24 συνεχόμενα χρόνια...

Σημείο αναφοράς για το Γιώργο Φόρογλου, ο ξενώνας των καρκινοπαθών που δημιουργήθηκε χάρη κυρίως σε δικιές του ιδέες και ενέργειες, στην περιοχή της Πυλαίας και αποτελεί την κορωνίδα των έργων, για τα οποία μάχησε μια ζωή.

-Τι σας θυμίζει η εκπομπή της ΕΡΤ 3 «Μάθε για να ζήσεις» πριν από 20 χρόνια;

-Είναι τόσα τα συναισθήματα... Να σας πω, στην αρχή φοβόμουν γιατί ήταν η πρώτη δημόσια παρουσίαση της λέξης καρκίνος. Δεν αμφέβαλα τι θα έλεγαν οι καλεσμένοι, αλλά για την ανταπόκριση του κοινού. Ήταν όμως

Ενας γιατρός - άνθρωπος

τόσο πηγαία η αντίδραση των τηλεθεατών. Θυμάμαι ακόμα την έκφραση «Σπάσαμε κουμπάρδες να δώσουμε χρήματα για συγγενείς ή αγαπημένα πρόσωπα που ήταν άρρωστα». Αυτό το συναισθηματικό κουμπί είχε τρομερή απήχηση. Ήταν το κλειδί που άνοιξε την καρδιά του κόσμου.

-Συμφωνείτε με τους διάσημους σταρ που μιλούν για την υγεία τους δημοσίως;

-Φυσικά, πολύ καλά κάνουν και παίρνουν μηνύματα από ανθρώπους επιφανείς. Γιατί έτσι βλέπει ο «λαουτζίκος» και παίρνει εύκολα μαθήματα. Οι σταρ πρέπει να τολμούν.

**-Εδώ και λίγους μήνες το όνειρο - ξε-
νώνας έγινε πραγματικότητα. Είστε ικα-
νοποιημένος;**

-Ο λαός λέει: «Οποιος δεν έκτισε σπίτι δεν καταλαβαίνει τι θα πει ζωή.» Αυτό ακριβώς συμβαίνει. Παιδευθήκαμε να το κτίσουμε και μετά παρακαλούσαμε το κράτος «Βοηθήστε μας». Περάσαμε πολλά. Πέντε διευθυντές περιφέρειας, ο ένας μετά τον άλλον. Ευτυχώς, ο πέμπτος είχε τη μπιτέρα του άρρωστη από καρκίνο και κατάλαβε. Το έκανε. Το σχέδιο ήταν η αντιμετώπιση του ασθενούς μετά το νοσοκομείο (χημειοθεραπεία, ακτινοβολίες, εξωνοσοκομειακή περίθαλψη). Ερχονται συχνά άρρωστοι ασυνόδευτοι από την περιφέρεια, θέλουν κοινωνική και ψυχολογική στήριξη. Θέλουν ανθρωπιά. Αναγκαστήκαμε να προβλέψουμε μια πιόνα για φυσικοθεραπεία. Χώρους για συζήτηση για μουσική για

θέατρο. Τώρα δεν λειτουργούν λόγω έλλειψης προσωπικού. Αλλά, ο απλός κόσμος μας αγκάλιασε. Και να φανταστείτε την επίπλωση - διακόσμηση την ανέλαβε ο Σύλλογος Φίλων Αντικαρκινικής Εταιρείας. Δούλεψε ακούραστα με διάφορες εκδηλώσεις. Τους βγάζω το καπέλο. Χωρίς εθελοντισμό δεν γίνεται τίποτα στην εποχή μας.

Αυτήν τη στιγμή ο Ξενώνας στην Πυλαία διαθέτει 100 κρεβάτια για ασθενείς και ανήκει οργανικά στο «Θεαγένειο», βάσει χρυσίδανείου. Πρόκειται για ένα σύμπλεγμα κτιρίων. Έχει τέσσερις πύργους: Ένα για παιδιά, για υπερήλικες, άνδρες και γυναίκες. Θεμελιώθηκε το 1994, οικοδομικές εργασίες άρχισαν δυο χρόνια μετά και παραδόθηκε το 2009. Ωστόσο παρέμεινε κλειστός ως το 2011. Στοίχησε πάνω από 1,5 εκατ. ευρώ σε οικόπεδο της εταιρίας. Εγινε τιτάνιος αγώνας για να ξεπεραστούν τα προβλήματα. Άργησε μεν αλλά έγινε.

-Τι τίτλο θα βάζατε σ' ένα βιβλίο που θα γράφατε τώρα;

-Δεν σκέφτηκα να γράψω κάτι τέτοιο. Δεν ξέρω ακόμα τι να πρωτογράψω. Υπάρχουν τόσα θέματα... Όπως κι άλλα: Πως είναι ο καρκίνος, τι σημαίνει ψυχολογική υποστήριξη κλπ. Δεν χάλασε ο κόσμος τις τελευταίες δεκαετίες. Ο κόσμος είχε αντέξει πριν δυο παγκόσμιους πολέμους. Αυτό όμως που θα ήθελα να πρυτανεύσει στο μέλλον είναι οι λέξεις «Αλληλεγγύη και Ανθρωπιά». *

Ο Γιώργος Φόρογλου γεννήθηκε το 1931 στη Θεσσαλονίκη. Οι γονείς του ήταν πρόσφυγες από τον Σκοπό Ανατολικής Θράκης. Μετά τις γυμνασιακές σπουδές του φοίτησε στην ιατρική του πανεπιστημίου της Λωζάννης στην Ελβετία. Εκεί εκπόνησε την διδακτορική διατριβή που βραβεύτηκε ως η καλύτερη της χρονιάς. Έκανε ειδικευση στη νευροχειρουργική και μετεκπαιδεύτηκε στα παγκοσμίως γνωστά κέντρα της Ζυρίχης και του Λονδίνου. Το 1976 εξελέγει από την Ιατρική Σχολή του ΑΠΘ ως καθηγητής και διορίστηκε διευθυντής της ομώνυμης κλινικής του νοσοκομείου ΑΧΕΠΑ, θέση που διατήρησε μέχρι την αποχώρησή του. Έχει συγγράψει έξι συγγράμματα, έχει συμβάλει στην έρευνα, στην εκπαίδευση και είναι μέλος 19 διεθνών επιστημονικών εταιριών. Έχει τρία παιδιά - διακεκριμένους γιατρούς.